ja takkused. — Rohhu-puu on ka wägga immekit. Temma malsakas sammas on lühhike ja jämme, 4 kunri 8 jalga körge, lehte assemel aiab ta üllewelt otsast suure hulga pikka karredat rohtu wälja, mis ümmer ringi mahha rippub, kui soetud juuksed. Keskelt sirgub üllewel otsas suur, liggi 8 jalga pikk ja penike warras wälja, se on temma öie körs, ja emalt wöib möttelda, et üks must mees nälja pärrast omma odda senna puu otsa istutand. Mustad mehhed agga tewad selle sirge wardast omma söa riistu, misga nad ommad waenlassi ja mets ellajad ärra surmawad, kui oddadega.

Ni kehwa, kui se maa puu wilja polest on, on ta jälle rikkas rosside ja lillede polest. Kewwade öitsewad seal poesad ja rohhud wägga illusaste, ja täitwad magguse aisuga metsad ja wäljad. Keik soia maa wilja puud, kui wiina-,ölli-, ja appelsini puud sigginewad seal ausaste, ja tassuwad rohke wiljaga sedda kullu ja waewa, mis nende arriminne maksab. Kes seal wiitsib pöldu arrida, küllab se saab nähha, mittu ibba ta ülle seemne aita korjab. Sedda nissu, mis seal kaswab, ei olle meie silm omma Eesti maal weel näinud.

Keik, mis ma teile pölluarrimisest, karja piddamisest ja wilja-puu kaswatamisest rägin, ei pudu mitte musti mehhi, nemmad ei te mingisugust tööd; meie Europa rahwas agga, kes seal maal ennast assutand, ellawad tööd tehhes ja waewa

nähhes, nenda kui Jummal sedda on seadnud. Nemmad siis saawad ka toidust iggal aeal, ja korjawad warra, et, kui seia taggasi tullewad, wanna hea sees rahhuga omma palle iggi önnistussest wöiwad ellada. Sedda agga peame kinni, et kuskil ilma orjamatta leiba ei saa. Midda suurem jöud pöllu rüppes hingab, sedda hoolsam olgu meie murre ja meie tö, sedda jöudu ennesse kassuks üllesärratada ja walge ette tua. Jummal, kes tööd on seadnud, önnistab keikis paikus, nenda ka meie Eesti maal, sedda meest, kes temma käsku täites, omma tö koormat kannab.

Juttu jätk.

Piddin öige löppetust teggema ja teiega sedda puhku Jummalaga jätma, agga ennäh! paar lehhe külge on weel tühjad: wöttan kätte, ja kirjotan need ka weel täis.

Küllab teie ollete ennegi kuulda saanud, et seal pol, kus päike loja lähhäb, kaugel merre tagga, üks mailma jäggu on, mis Amerikaks nimmetakse, noh, selle Amerika-maa asjust könneleme siis ka weel mönni sönna. Ei ma küll suurt pitka juttu ennam läbbe aiada, sest kui ma palju aega widan, jöuab Mihkli-pääw kätte, ja kauge-maa mehhed, kes seia ladale tullewad, tahtwad nut